ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ – ସଂଖ୍ୟା ଚାରି

ଲମ୍ବସୂତ୍ର

Jeff Pippenger
2023-11-27

ଆମେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକର ଛବିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର "ସାତ କାଳ" ବିଷୟକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଛୁ। ଆମେ ଏହା କରୁଛୁ, କାରଣ "ସାତ କାଳ"ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଯେ, ଏହା ସେହି "ଠୋକରର ପଥର"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାକୁ ନିର୍ମାତାମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ। ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଏହି ଠୋକରର ପଥରକୁ ମୁଁ ଏମିତି ଏକ ସତ୍ୟ ଭାବେ ପରିଭାଷିତ କରୁଛି, ଯାହା ଦେଖାଯାଇ ପାରେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ। ଯେମାନେ ଏହାକୁ ଦେଖନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ମୂଲ୍ୟବାନ; କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ଏହାକୁ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା କେବଳ ସେହି ଜିନିଷ ନୁହେଁ ଯାହା ଉପରେ ସେମାନେ ଠୋକର ଖାଆନ୍ତି, ବରଂ ଏହା ସେହି ପଥର ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁଣ୍ଡଚୂର କରିଦିଏ।

ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିର୍ମାତାମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବା ସେହି ପଥରକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ, ସେ ଚିହ୍ନଟ କଲେ ଯେ ସେହି କୋଣଶିଳା କୋଣର "ମୁଖ୍ୟ" ହେବ। ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅସ୍ୱୀକୃତ ପଥରର ସନ୍ଦେଶ ସଦା ଏହି କଥା ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ପୂର୍ବତନ ଏକ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଯାଆନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ସହ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନତା ନଥିଲେ।

> ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେ କି ଶାସ୍ତ୍ରରେ କେବେ ଏହା ପଢ଼ିନାହାଁ କି, 'ଯେ ପଥରକୁ ଗୃହନିର୍ମାତାମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେହି ପଥରେ କୋଣର ପ୍ରଧାନ ଶିଳା ହୋଇଛି; ଏହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ, ଏବଂ ଏହା ଆମ ଚକ୍ଷୁରେ ଅଦ୍ଭୁତ' ? ଏହିହେତୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଆଯିବ ଏବଂ ତାହାର ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁଥିବା ଜାତିକୁ ଦିଆଯିବ। ଏବଂ ଯେ କେହି ଏହି ପଥର ଉପରେ ପଡ଼ିବ, ସେ ଭଙ୍ଗିଯିବ; କିନ୍ତୁ ଯାହାର ଉପରେ ଏହା ପଡ଼ିବ, ତାହାକୁ ଏହା ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବ।" ମାଥିଉ 21:42–44।

ପବିତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ୱିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କୁ ଯେ ପ୍ରଥମ "ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ" ପ୍ରତି ନେତୃତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହିଟା ହେଉଛି Leviticus twenty-six ର "ସାତ ସମୟ"। ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ, ମିଲରଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଭୁ ଯେ ଭିତ୍ତିମୂଳକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭଙ୍ଗିଦେବା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭ କଲା, ମିଲରଙ୍କ ଆବିଷ୍କାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବପ୍ରଥମଟିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି। ନିଶ୍ଚୟ, ଏକ ପବିତ୍ର ଭିତ୍ତିର ଯେକୌଣସି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ, ସେହି "ପଥର" ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କରେ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ; ତେଣୁ 1863 ମସିହାରେ "ସାତ ସମୟ"ର ଅସ୍ୱୀକାର କେବଳ ଭିତ୍ତିମୂଳକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ନାହିଁ, ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅସ୍ୱୀକୃତ ପଥର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, ସେପରି ପିତର ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ ଭିତ୍ତିପଥର ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଏହା ଯେ, ଶେଷରେ ସେହିଟି "କୋଣର ଶିରୋମଣି" ହୋଇଉଠିବ।

> ଏହି କାରଣରୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଲିଖାଯାଇଛି, "ଦେଖ, ମୁଁ ସିଓନରେ ଏକ ପ୍ରଧାନ କୋଣାଶିଳା, ଚୟିତ, ମୂଲ୍ୟବାନ ଶିଳା ସ୍ଥାପନ କରୁଛି; ଏବଂ ଯେ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କେବେ ବି ଲଜ୍ଜିତ ହେବ ନାହିଁ।" ତେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ, ସେ ମୂଲ୍ୟବାନ; କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ଅବାଧ୍ୟ, "ଯେ ଶିଳାକୁ ନିର୍ମାତାମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେହି ଶିଳା ହିଁ କୋଣର ମୁଖ୍ୟ ଶିଳା ହୋଇଛି," ଏବଂ "ଠୋକର ଖାଇବାର ଏକ ଶିଳା, ଏବଂ ଅପମାନର ଏକ ପାହାଡ଼ଶିଳା," ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେମାନେ ବାକ୍ୟରେ ଠୋକର ଖାଆନ୍ତି, ଅବାଧ୍ୟ ହେବାରୁ; ଏହି ପାଇଁ ସେମାନେ ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏକ ଚୟିତ ବଂଶ, ଏକ ରାଜକୀୟ ଯାଜକମଣ୍ଡଳୀ, ଏକ ପବିତ୍ର ଜାତି, ଏକ ବିଶେଷ ପ୍ରଜା; ଯେଣୁ ତୁମେ ସେହିଜଣଙ୍କ ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରିପାର, ଯିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ତାଙ୍କ ଅଦ୍ଭୁତ ଜ୍ୟୋତିରେ ଡାକି ନେଇଛନ୍ତି; ପୂର୍ବେ ତୁମେ ଜନତା ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜା; ପୂର୍ବେ ଦୟା ପାଇନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ଦୟା ପାଇଛ। 1 Peter 2:6–8.

ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ଥିବା ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର କୋଣର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତରରେ ପରିଣତ ହୁଏ। ଯିଶାୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ପିତରଙ୍କ ସହିତ ସହମତ, ଏବଂ ଯିଶାୟ ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତରକୁ ଏମିତି ଏକ ଚୁକ୍ତିଜନ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ଚୁକ୍ତିଜନ ପାଇଁ ପରିହାର କରାଯାଉଛି। ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ସେ ଏମିତି ଏକ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେମାନେ ଏକ ମିଥ୍ୟାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଯେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେହି ମିଥ୍ୟାକୁ ପୌଲ ଏହିପରି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ, ଯେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଚୁକ୍ତି କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭ୍ରମ ଆଣେ, କାରଣ ସେମାନେ ସତ୍ୟର ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ।

> ଏହେତୁ, ହେ ଯିରୁଶାଲେମରେ ଥିବା ଏହି ଜନତାଙ୍କୁ ଶାସନ କରୁଥିବା ଉପହାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ। କାରଣ ତୁମେ କହିଛ, ଆମେ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଏକ ନିୟମ କରିଛୁ, ଏବଂ ପାତାଳ ସହିତ ଆମର ଚୁକ୍ତି ହୋଇଅଛି; ପ୍ରବାହମାନ ଦଣ୍ଡ ଯେତେବେଳେ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବ, ସେତେବେଳେ ସେ ଆମ ପାଖକୁ ଆସିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଆମେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଆମର ଆଶ୍ରୟ କରିଛୁ, ଏବଂ ଅସତ୍ୟର ତଳେ ଆମେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଛୁ। ଏହି କାରଣରୁ ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କହନ୍ତି, ଦେଖ, ମୁଁ ସିଓନରେ ଏକ ଭିତ୍ତି ପାଇଁ ଏକ ପଥର ରଖୁଛି, ପରୀକ୍ଷିତ ପଥର, ମୂଲ୍ୟବାନ କୋଣାଶିଳା, ଦୃଢ଼ ଭିତ୍ତି; ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅତିଶୀଘ୍ର କରିବ ନାହିଁ। ମୁଁ ନ୍ୟାୟକୁ ମାପରେଖା ପାଇଁ ଏବଂ ଧର୍ମକୁ ଓଲମ ପାଇଁ ସ୍ଥାପନ କରିବି; ଏବଂ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ମିଥ୍ୟାର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳକୁ ସଫା କରି ଦେବ, ଏବଂ ଜଳରାଶି ଲୁଚିବା ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ଲାବିତ କରିଦେବ। ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ତୁମର ନିୟମ ବାତିଲ ହେବ, ଏବଂ ପାତାଳ ସହିତ ତୁମର ଚୁକ୍ତି ସ୍ଥିର ରହିବ ନାହିଁ; ପ୍ରବାହମାନ ଦଣ୍ଡ ଯେତେବେଳେ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ତାହା ଦ୍ୱାରା ପଦଦଳିତ ହେବ। ଯିଶାୟ 28:14–18.

"ସାତ କାଳ" ମିଥ୍ୟାର ତଳେ ଲୁଚାଇ ରଖାଯାଇଛି, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନମାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଯାଇ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ସେହି ପାଥର ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ପରିତ୍ୟକ୍ତ କୋଣପାଥର ଥିଲା, ସେହି କୋଣର "ଶିର" ହେବା ପାଇଁ ଉନ୍ନିତ ହେବ। ଯେମାନେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ବୁଝନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ମୂଲ୍ୟବାନ; ଏବଂ ଯେମାନେ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ପାଥର, ଯାହା କୋଣର ଶିର ହୁଏ, କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ରୂପକ ଅର୍ଥରେ ସେମାନଙ୍କର ସମାଧିଶିଳା ମଧ୍ୟ ହୁଏ।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ଊଣେଇଶତମ ପଦରେ ଆମେ "କ୍ରୋଧର ଶେଷ ଅନ୍ତ"କୁ ଦେଖୁଛୁ; ଏହିପରି ଏହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ କ୍ରୋଧର ଏକ "ପ୍ରଥମ ଅନ୍ତ" ମଧ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ରହିଥିବ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୬୭୭ ରୁ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମୟସୀମା ସେହି ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ (ଏବଂ ସେନାଦଳ) ପଦଦଳିତ ହେବ। କିନ୍ତୁ ଦାନିଏଲର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଛତ୍ରିଶତମ ପଦ ଅନୁସାରେ, କ୍ରୋଧ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପାତ୍ୱ ସମୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ଥିଲା। ଯଦି ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର କ୍ରୋଧର ଅନ୍ତ ଏକ ସମୟସୀମାର ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ତେବେ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର କ୍ରୋଧର ଅନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଏକ ସମୟସୀମାର ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ବାଇବେଲ ଏହି କଥାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛି, ଯଦ୍ୟପି ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଚୁକ୍ତି କରିଥିବାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ସତ୍ୟକୁ ମିଥ୍ୟାରେ ଆବୃତ କରାଯାଇଛି।

ଉଭୟ କ୍ରୋଧାବସାନ ଏକେଇ ସମୟାବଧିର ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ଉଭୟେ ଛିତରାଇବା, ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଓ ଦାସତ୍ୱର ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶତ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷର ସେହି ଏକେଇ ଶାପର ପୂରଣ ଥିଲେ। ଉତ୍ତରୀୟ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଥମେ "ସାତ କାଳ"ର ଛିତରାଇବା, ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଓ ଦାସତ୍ୱ ଭୋଗ କରିଲା, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ 723 ମସିହାରେ ଅଶ୍ଶୂରର ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିନେଲେ। ଦକ୍ଷିଣୀୟ ରାଜ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ 677 ମସିହାରେ ସେହି ଏକେଇ ଭାଗ୍ୟ ଭୋଗ କଲା। ଯିରିମିୟ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ସ୍ଥିର କରନ୍ତି।

> ଇସ୍ରାଏଲ ଗୋଟିଏ ଛିତରାଇଯାଇଥିବା ମେଷ; ସିଂହମାନେ ତାହାକୁ ତାଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି; ପ୍ରଥମେ ଅଶ୍ଶୂରର ରାଜା ତାହାକୁ ଗ୍ରାସ କରିଥିଲା; ଏବଂ ଶେଷରେ ବାବିଲର ରାଜା ଏହି ନବୂଖଦ୍ନେଜର ତାହାର ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଛି। ଯିରିମିୟ 50:17।

ଯିରିମିୟ ଏକ କ୍ର ମୋନ୍ନ ତ ନ୍ୟ ।ୟବିଚାରକୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରୁଛନ୍ତ ି। ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ 723 ମସିହାରେ ଅସୀରୀୟମାନେ ଉତ୍ତ ର ରାଜ୍ୟ କୁ ହଟାଇଦେଲେ; ପରେ ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ 677 ମସିହାରେ ସେମାନେ ମନଶେ ଙ୍କ ୁ ସେମାନଙ୍କ ର ରାଜଧାନୀ ନଗର ବାବିଲୋନକୁ ନେଲେ। ତାହାପରେ ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ 606 ମସିହାରେ ନେବୁଖଦେ ନସର ଯିହୋୟାକୀମଙ୍କ ୁ ନେଲେ, ଯାହାଦ୍ୱ ାରା

ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ଆରମ୍ଭ ଚିହ୍ନିତ ହେଲା। ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ 586 ମସିହାରେ ନେବୁଖଦ୍‌ନେସର ସିଦ୍‌କିୟଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଲେ।

ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟକୁ ସତର୍କ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ଯଦି ନିଜମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହରେ ଅବିରତ ରହିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ପରି ସେହି ଏକେ ଭାଗ୍ୟକୁ ଭୋଗିବେ। ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଆସିଥିବା ବିଚାର ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯିବ, ଏବଂ ସେହି ବିଚାରର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା ଏକ ରେଖା, ଯାହାକି ଯିହୁଦା ଉପରେ ଟାଣାଯିବାକୁ ଥିଲା। ଯିଶାୟଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟରେ, ଏହା କେବଳ "ରେଖା" ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ, "ରେଖା" ହେଉଛି "ଶମରିୟାର ରେଖା।"

> ଏହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି କହୁଛନ୍ତି, ଦେଖ, ମୁଁ ଯିରୁଶାଲେମ ଓ ଯିହୂଦା ଉପରେ ଏମିତି ଅପମଙ୍ଗଳ ଆଣୁଛି ଯେ, ଯେକେହି ତାହାର କଥା ଶୁଣିବ, ତାହାର ଦୁଇ କାନ ଝିଙ୍କାରି ଉଠିବ। ମୁଁ ଯିରୁଶାଲେମ ଉପରେ ଶମରିଆର ମାପଦୋରୀ ଓ ଆହାବଙ୍କ ବଂଶର ସୀସଦୁଳା ଟାଣିବି; ଏବଂ ଯେପରି ଜଣେ ମଣିଷ ଥାଳିକୁ ପୋଛି ପରିଷ୍କାର କରେ, ପୋଛି ସେହିଥିରେ ତଳଉପର କରିଦେଇଥାଏ, ସେହିପରି ମୁଁ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ପୋଛିଦେବି। ଆଉ ମୁଁ ମୋର ଉତ୍ତରାଧିକାରର ଅବଶିଷ୍ଟ ଭାଗକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପିତ କରିଦେବି; ତେବେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ପାଇଁ ଲୁଟର ସାମଗ୍ରୀ ଓ ଶିକାର ହେବେ; କାରଣ ସେମାନେ ମୋର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମନ୍ଦ, ତାହା କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ମିଶରରୁ ବାହାରିଆସିଥିବା ଦିନରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ କ୍ରୋଧିତ କରିଆସୁଛନ୍ତି। 2 ରାଜାବଳୀ 21:12–15.

ଏମାତ୍ର ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଥିବା ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରକାଶ ଅଛି, ଯାହାକୁ ଅବଶ୍ୟ ବିଚାର କରିବା ଦରକାର। ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି କାନ ଝଣ୍ଟଣି ଉଠିବା, ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ଓଲମ୍ବସୂତ୍ର। ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଶମରିଆର ମାପଦୋରିକୁ ଆହାବଙ୍କ ଗୃହର ଓଲମ୍ବସୂତ୍ର ବୋଲି ମଧ୍ୟ ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ମାପଦୋରି ଓ ଓଲମ୍ବସୂତ୍ର—ଉଭୟେ ବିଚାରର ସାଧନ, ଯାହା ନିର୍ମାଣକାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ। ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ସେମାନେ ଏହା ସୂଚିତ କରନ୍ତି ଯେ, ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଯାହାକୁ ଶମରିଆ ଏବଂ ଆହାବଙ୍କ ଗୃହ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁ ବିଚାର କାର୍ଯ୍ୟକରିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ବିଚାର ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୂଶାଲମ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଆଣାଯିବ। ଯେତେବେଳେ ଏହି ସତର୍କବାଣୀ ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା, ସେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ଆକ୍ରମିତ, ପରାଜିତ, ଧ୍ୱଂସପ୍ରାପ୍ତ ଏବଂ ବନ୍ଦୀତ୍ୱକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରର ସନ୍ଦେଶ ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କର କାନକୁ ଝଣ୍ଟଣିତ କରେ, ଯେମାନେ ଏହି ସତର୍କବାଣୀ ଶୁଣନ୍ତି। ଓଲମ୍ବସୂତ୍ର ଏବଂ କାନ ଝଣ୍ଟଣି ଉଠିବା—ଉଭୟେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ତିନିଥର କରି ଦେଖାଯାଆନ୍ତି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ନିଜ ଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରୋଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

> ତାହାପରେ ପ୍ରଭୁ ଆସି ଠିଆ ହେଲେ, ଏବଂ ପୂର୍ବବତ୍ ଡାକିଲେ, "ଶାମୁଏଲ, ଶାମୁଏଲ।" ତେବେ ଶାମୁଏଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "କୁହନ୍ତୁ; କାରଣ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଶୁଣୁଅଛି।" ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ଶାମୁଏଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲରେ ଏମିତି ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି, ଯାହା ବିଷୟରେ ଯେ କେହି ଶୁଣିବ, ସେମାନଙ୍କ ଉଭୟ କାନ ଝଣଝଣି ଉଠିବ। ସେହି ଦିନରେ ମୁଁ ଏଲୀଙ୍କ ଗୃହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା କିଛି କହିଅଛି, ସେ ସବୁ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସିଦ୍ଧ କରିବି; ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ କରିବି, ସେତେବେଳେ ତାହାର ଶେଷ ମଧ୍ୟ କରିବି।" 1 ଶାମୁଏଲ 3:10–12।

ଏଲିଙ୍କ ଘରାଣାର ପତନ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ଥିଲା, ଯାହା ଶୁଣୁଥିବା ଯେକୌଣସି ଲୋକଙ୍କର ଉଭୟ କାନକୁ ଝିଣ୍ଟିଣ୍ କରାଇଦେଇଥାନ୍ତା। ଶାମୁଏଲଙ୍କ ସମୟରେ କାନର ଏହି ଝିଣ୍ଟିଣାହଟ ଏଲିଙ୍କ ଘରାଣାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବାର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଶାମୁଏଲଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ହେଲା ଏଲିଙ୍କ ଘରାଣାର ପତନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଭାବରେ ଶାମୁଏଲଙ୍କ ସ୍ଥାପନା। ପିତର ଯେପରି କହନ୍ତି, ଶାମୁଏଲ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ପୂର୍ବକାଳରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜା ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛନ୍ତି; କାରଣ, ଯେତେବେଳେ ଶାମୁଏଲଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଗଲା, ସେତେବେଳେ ଏଲିଙ୍କ ଘରାଣା ଧ୍ୱଂସ ହେଲା। ଯିରିମିୟ ମଧ୍ୟ ଯିରୁଶାଲେମର ନେତୃତ୍ୱବର୍ଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏମିତି ଏକ ବିଚାରଘୋଷଣା କରନ୍ତି, ଯାହା କାନକୁ ଝିଣ୍ଟିଣ୍ କରାଇଦିଏ।

> ଏବଂ କହ, ହେ ଯିହୁଦାର ରାଜାମାନେ ଓ ଯେରୁଶାଲେମର ବାସିନ୍ଦାମାନେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ; ସେନାବାହିନୀର ସଦାପ୍ରଭୁ, ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ଈଶ୍ୱର, ଏହିପରି କହନ୍ତି; ଦେଖ, ମୁଁ ଏହି ସ୍ଥାନ ଉପରେ ଏମିତି ଅମଙ୍ଗଳ

ଆଣିବି, ଯେ କେହି ତାହା ଶୁଣିବ, ତାହାର କାନ ଝନ ୍ନ କରିଉଠିବ। ଯିରିମିୟ 19:3।

କାନ ଝିଙ୍କାରିଉଠିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ଉଲ୍ଲେଖ ଏମିତି ଜଣେ ଚୁକ୍ତିଜନଙ୍କ ସହ ଜଡିତ, ଯେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ହେଲା, ସେମାନେ ପରାଜିତ ହେଲେ, ଧ୍ୱଂସ ହେଲେ, ଛିତରିଯାଇଲେ, ଏବଂ ଦାସତ୍ୱକୁ ନିଆଯାଇଲେ। କାନର ଝିଙ୍କାରିଉଠିବା ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧଜନିତ ବିଚାରର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ସେହି ବିଚାରର ପ୍ରତୀକ ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ "plummet" ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ତିନିଥର ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଛି। ଆମେ ଏହାକୁ ପୂର୍ବରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ରାଜାବଳୀ ଓ ଯିଶାୟାରେ ପଢ଼ିଛୁ, କିନ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ "plummet" ବିଷୟରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି, ଏବଂ ସେହି ଉଲ୍ଲେଖରେ plummet ଶବ୍ଦଟି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇଟି ଉଲ୍ଲେଖଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଗୋଟିଏ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦରୁ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି।

> ଏବଂ ଯେ ଦୂତ ମୋ ସହିତ କଥା କହୁଥିଲେ, ସେ ପୁନର୍ବାର ଆସି ମୋତେ ଜାଗାଇଦେଲେ, ଯେପରି ଜଣେ ମଣିଷ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ। ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ତୁମେ କ'ଣ ଦେଖୁଛ? ମୁଁ କହିଲି, ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଏକ ଦୀପାଧାର, ତାହାର ଶୀର୍ଷରେ ଏକ ପାତ୍ର, ଏବଂ ତାହାର ଉପରେ ସାତଟି ଦୀପ, ଏବଂ ତାହାର ଶୀର୍ଷରେ ଥିବା ସେହି ସାତଟି ଦୀପ ପାଇଁ ସାତଟି ନଳୀ; ଏବଂ ତାହାର ପାଶେ ଦୁଇଟି ଜିତୁନ ଗଛ, ଗୋଟିଏ ପାତ୍ରର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଓ ଅନ୍ୟଟି ତାହାର ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ। ତେଣୁ ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ମୋ ସହିତ କଥା କହୁଥିବା ଦୂତଙ୍କୁ କହିଲି, ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ଏଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ? ତାହାପରେ ଯେ ଦୂତ ମୋ ସହିତ କଥା କହୁଥିଲେ, ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ମୋତେ କହିଲେ, ଏଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ତାହା ତୁମେ ଜାଣୁନାହଁ କି? ମୁଁ କହିଲି, ନାହିଁ, ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ। ତାହାପରେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ମୋତେ କହିଲେ, ଏହା ହେଉଛି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ, ଯାହା ଯେରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ପାଇଁ, ସେ କହୁଛନ୍ତି, ନ ପ୍ରବଳତାରେ, ନ ଶକ୍ତିରେ, କିନ୍ତୁ ମୋର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା, ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି। ହେ ବଡ଼ ପର୍ବତ, ତୁମେ କିଏ? ଯେରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମେ ସମତଳ ଭୂମି ହେବ; ଏବଂ ସେ ଧ୍ୱନି କରି କରି, 'ଅନୁଗ୍ରହ, ଅନୁଗ୍ରହ ତାହାର ଉପରେ,' ବୋଲି ତାହାର ଶୀର୍ଷଶିଳାକୁ ବାହାର କରିବେ। ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା, ଏହା କହି, ଯେରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ହାତ ଏହି ଗୃହର ଭିତ୍ତି ପକାଇଛି; ତାଙ୍କର ହାତ ଏହାକୁ ସମାପ୍ତ ମଧ୍ୟ କରିବ; ଏବଂ ତେବେ ତୁମେ ଜାଣିବ ଯେ ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି। କାରଣ ଅଳ୍ପ ଆରମ୍ଭର ଦିନକୁ କିଏ ଅବହେଳା କରିଛି? କାରଣ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ, ଏବଂ ସେହି ସାତଜଣଙ୍କ ସହିତ ଯେରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ଓଳମ୍ବକୁ ଦେଖିବେ; ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ, ଯେଉଁମାନେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଏପଟୁ ସେପଟୁ ଚଳାଚଳ କରନ୍ତି। ତାହାପରେ ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲି, ଦୀପାଧାରର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଓ ତାହାର ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ଏହି ଦୁଇଟି ଜିତୁନ ଗଛ କ'ଣ? ପୁନି ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲି, ଏହି ଦୁଇଟି ଜିତୁନ ଡାଳ କ'ଣ, ଯେଉଁମାନେ ଦୁଇଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଳୀ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜମାନଙ୍କଠାରୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲ ଢାଳୁଛନ୍ତି? ସେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଏଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ତାହା ତୁମେ ଜାଣୁନାହଁ କି? ମୁଁ କହିଲି, ନାହିଁ, ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ। ତାହାପରେ ସେ କହିଲେ, ଏମାନେ ସେହି ଦୁଇ ଅଭିଷିକ୍ତଜନ, ଯେଉଁମାନେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି। ଜଖରିୟ ୪:୧–୧୪।

ଦ୍ୱିତୀୟ ରାଜାବଳୀ ଓ ଯିଶାୟ ୨୮ରେ "plummet" ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଶବ୍ଦଟି "mishqâl" ଅଟେ, ଏବଂ ତାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକ ଭାର। ଉଭୟ ଅଂଶରେ ରେଖା ସହିତ ଏକ ଭାର (plummet) ଯୋଡ଼ାଯିବାକୁ ଥିଲା। ଭାର ସେହି ଜିନିଷ ଯାହା ତୁଳାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ, ଏବଂ ଏହା ବିଚାରର ପ୍ରତୀକ। ଭାର ସହିତ ଥିବା ରେଖା ହେଉଛି ବିଚାରର ରେଖା। ସମରିଆର ରେଖା "ସାତ ସମୟ," ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷର ଅବଧି ଥିଲା। ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଯେପରି ଏହି ସମାନ ସମୟାବଧି ଆଣାଯାଇଥିଲା, ସେହିପରି ତାହା ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ରଖାଯିବାକୁ ଥିଲା। ଯେକୌଣସି ରେଖାର ଶେଷକୁ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ କିମ୍ବା ଶେଷ କ୍ରୋଧର ସମାପ୍ତି, କିମ୍ବା ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧର ସମାପ୍ତି ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଦାନିଏଲରେ ଏହି ଅବଧିକୁ ସେହି ସମୟ ଭାବେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲେମ ଓ ସେନାଦଳ ପୌତ୍ତଳିକତା ଓ ପାପତନ୍ତ୍ରର ଏହି ଦୁଇ ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ପଦଦଳିତ ହେବାକୁ ଥିଲେ। ଉଭୟ ଅବଧି ତାଙ୍କର ନିଜ ନିଜ ରାଜଧାନୀ ସହର ଆକ୍ରମିତ, ଜୟକୃତ, ଧ୍ୱଂସ କରାଯାଇଥିବା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଜାମାନେ ଦାସତ୍ୱକୁ ନେଇଯାଇଥିବା ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ।

କିନ୍ତୁ ଯଖରିୟା ପୁସ୍ତ କରେ "plummet" ଶବ୍ଦ ଟି ଦୁଇଟି ଇବ୍ର 1 ଶବ୍ଦ ର ସଂଯୋଗରେ ଗଠିତ ହୋଇଛି। ପ୍ର ଥମ ଶବ୍ଦ ଟି "'eben", ଏବଂ ଏହାର ଅର୍ଥ "ନିର୍ମାଣ କରିବା", ଏବଂ ଏହାର ଅର୍ଥ "ପଥର" ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଏହାର ଅର୍ଥ "ନିର୍ମାଣର

ପଥର”। ପରେ ସେହି ଶବ୍ଦଟି ଇବ୍ରୀ ଶବ୍ଦ “bedîyl” ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଛି, ଯାହାର ଅର୍ଥ “ବିଭକ୍ତ କରିବା କିମ୍ବା ପୃଥକ କରିବା”। ଯଖରିୟାର “plummet” ହେଉଛି ସେହି ପଥର, ଯାହା ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଏ ଏବଂ ଯାହା ପୃଥକତା ଓ ବିଭାଜନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ସେହି ବିଭାଜନ ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି; ଏକ ଶ୍ରେଣୀ, ଯେଉଁମାନେ ସେହି ପଥରକୁ ଦେଖି ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ନିଜ କୋଣର ମୁଖ୍ୟ ପଥର କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ, ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ତାହାରେ ଠୋକର ଖାନ୍ତି, ଏବଂ ଶେଷରେ ତାହା ଦ୍ୱାରା ଚୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାନ୍ତି; ତା’ପରେ ସେହି ପଥର ତାଙ୍କର ଶିରୋପଥର କିମ୍ବା ସମାଧି-ଶିଳା ହୋଇଯାଏ। ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ଜୀବନ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରେ, ଅନ୍ୟଟି ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରେ।

ଜଖରିୟାଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ୍ ସେତେବେଳେ ମାତ୍ର ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରି ଯେରୁଶାଲେମକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ ଓ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲା। ଜରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କୁ ଶାସକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଗଲା, ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟଟିର ତଦାରଖ କରିବା ତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଥିଲା। କାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ସେ ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ରଖିଥିଲେ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର ଶେଷରେ ସେ ଶୀର୍ଷପ୍ରସ୍ତର, କିମ୍ବା କ୍ୟାପ୍‌ଷ୍ଟୋନ୍, ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ। ଜରୁବ୍ବାବେଲର ଅର୍ଥ ହେଉଛି “ବାବିଲୋନର ବଂଶଜ”। ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, ଏବଂ ଜରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ନାମ ସେହି ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଇତିହାସର ପ୍ରତୀକ, ଯେତେବେଳେ ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ରଖାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କର ନାମ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀକ, ଯେତେବେଳେ ଶୀର୍ଷପ୍ରସ୍ତର, କିମ୍ବା କ୍ୟାପ୍‌ଷ୍ଟୋନ୍, ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଉଣ୍ଡାଳନର ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଥମ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ହେଉ କିମ୍ବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ହେଉ, ତାହା ଜରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ନାମ (ବାବିଲୋନର ବଂଶଜ) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, କାରଣ ଏହା ସେହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯାହା “ବାବିଲୋନର ବଂଶଜ”ମାନଙ୍କ ଶେଷ ପିଢ଼ୀକୁ ବାହାରି ଆସିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରେ। ଏହା ସେହି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନିର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଘଟିଥିଲା, ଏବଂ ଯାହା ଲାଉଡ୍ କ୍ରାଇର ଶେଷ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି।

ଦୁଇଟି ଜିତୁନ ଗଛ, ଦୁଇଟି ଜିତୁନ ଶାଖା, ଏବଂ ସେହି ଦୁଇ ଅଭିଷିକ୍ତଜନ, ଯେଉଁମାନେ ସେହି ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହାର ଭିତରକୁ ଦୁଇଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଳୀ ତେଲ ଢାଳିଦେଉଛି:

> “ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଭିଷିକ୍ତମାନେ, ଆବରଣକାରୀ କରୂବ ଭାବେ ଯେ ସ୍ଥାନଟି ଏକଦା ଶୈତାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ସ୍ଥାନ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ସିଂହାସନକୁ ପରିବେଷ୍ଟନ କରିଥିବା ପବିତ୍ର ସତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ସହିତ ନିରନ୍ତର ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି। ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲ ସେହି ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଦୀପଗୁଡ଼ିକୁ ସଦା ପୂର୍ଣ୍ଣ ରଖନ୍ତି, ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକ କମ୍ପିତ ହୋଇ ନିଭି ଯିବ ନାହିଁ। ଯଦି ଏହି ପବିତ୍ର ତେଲ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଢାଳାଯାଉ ନଥାନ୍ତା, ତେବେ ଅଶୁଭର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ସ୍ଥାପନ କରିଦେଇଥାନ୍ତା।”
>
> “ଆମ ପାଖକୁ ସେ ପଠାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହୁଁ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ଅସମ୍ମାନିତ ହୁଅନ୍ତି। ଏହିପରି ଆମେ ସେହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛୁ, ଯାହାକି ସେ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଢାଳିଦେଇ ଅନ୍ଧକାରରେ ଥିବାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଏହି ଡାକ ଆସିବ, ‘ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି; ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ବାହାରିଯାଅ,’ ସେତେବେଳେ ଯେମାନେ ପବିତ୍ର ତେଲକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି, ଯେମାନେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କୃପାକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପରି ଦେଖିବେ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହଁନ୍ତି। ତେଲ ପାଇବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜସ୍ୱ ଶକ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଧ୍ୱଂସସ୍ତୁପରେ ପରିଣତ ହୁଏ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଏ, ଯଦି ଆମେ ମୋଶାଙ୍କ ପରି ନିବେଦନ କରୁ, ‘ମୋତେ ତୁମ ମହିମା ଦେଖାଅ,’ ତେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମ ହୃଦୟମାନଙ୍କରେ ଉଦ୍ଘାଟିତ ହେବ। ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଳୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲ ଆମ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚିବ। ‘ବଳ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, କି ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୋର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା, ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି।’ ଧର୍ମସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କିରଣଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ବିଶ୍ୱରେ ଆଲୋକସ୍ୱରୂପ ଜ୍ୱଳନ୍ତି।” Review and Herald, July 20, 1897.

ଜଖରିୟା ପୁନଃପୁନି ପଚାରିଥିଲେ ଯେ ସେହି ଦୁଇଟି ଜୈତୁନ ଗଛ କିଏ, ଏହିପରି ସେ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତୀକଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସେହି ଦୁଇଟି ଜୈତୁନ ଗଛକୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ବୋଲି ପରିଚୟ କରାଇଛନ୍ତି।

> "ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦର୍ଶୀ ଅଧିକ କହିଛନ୍ତି: 'ଏମାନେ ପୃଥିବୀର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବା ସେହି ଦୁଇଟି ଜଇତୁନ ଗଛ ଏବଂ ଦୁଇଟି ଦୀପାଧାର।' 'ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ,' ଗୀତକାର କହିଥିଲେ, 'ମୋର ପାଦ ପାଇଁ ଏକ ଦୀପ, ଏବଂ ମୋର ପଥ ପାଇଁ ଏକ ଆଲୋକ।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:4; ଗୀତସଂହିତା 119:105। ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ପୁରାତନ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମର ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।" The Great Controversy, 267.

ଏହି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ କିଏ, ତାହା ବୁଝିବାକୁ ଜଖରିୟା ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ। ଫ୍ରେଞ୍ଚ ବିପ୍ଳବରେ ସେମାନେ ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ନିୟମ ଥିଲେ। ଅତଳ ଗର୍ତ୍ତରୁ ଉଦ୍ଭବ ହୋଇଥିବା ପଶୁ ଦ୍ୱାରା ରାସ୍ତାରେ ହତ୍ୟା ହୋଇଥିବା ମୋଶା ଓ ଏଲିୟା ଭାବେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ Future for America ର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହାକି ଜୁଲାଇ 18, 2020 ରେ ବଧ କରାଯାଇଥିଲା।

ଅଧ୍ୟାୟର ଆରମ୍ଭରେ, ଯେତେବେଳେ ଜଖରିୟାଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଜୀବ ହୋଇନାହାନ୍ତି, ଗବ୍ରିଏଲ ପଚାରନ୍ତି, "ତୁମେ କ'ଣ ଦେଖୁଛ?" ଜଖରିୟା ସେ ଯାହା ଦେଖିଛନ୍ତି ତାହାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ଏବଂ ପରେ ପଚାରନ୍ତି, "ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ଏଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ?" ଗବ୍ରିଏଲ, ଜଖରିୟାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ପୁନର୍ବାର ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ କରି, ସେହି ପ୍ରଶ୍ନର ବିଷୟକୁ ଜୋର ଦେଇଥାନ୍ତି। ସେ ଜଖରିୟାଙ୍କୁ ପଚାରନ୍ତି, "ଏଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ, ତୁମେ ଜାଣୁନାହଁ କି?" ପରେ ଗବ୍ରିଏଲ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି, "ଏହା ହେଉଛି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ, ଯାହା ଜରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ପାଇଁ କୁହାଯାଇଛି, 'ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ପରାକ୍ରମଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୋର ଆତ୍ମାଦ୍ୱାରା,' ସେନାମଣ୍ଡଳୀର ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି।"

ଯିହୋବାଙ୍କ ଯେ ବାକ୍ୟ ଜେରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ହେଉଛି, "ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ପରାକ୍ରମଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୋର ଆତ୍ମାଦ୍ୱାରା। ହେ ମହାପର୍ବତ, ତୁମେ କିଏ? ଜେରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମେ ସମତଳ ଭୂମି ହେବ; ଏବଂ ସେ ଉଚ୍ଚଧ୍ୱନି ସହିତ, 'ଅନୁଗ୍ରହ, ଅନୁଗ୍ରହ ଏହାର ଉପରେ' ବୋଲି ଘୋଷଣା କରି, ତାହାର ଶିରୋପ୍ରସ୍ତର ବାହାର କରିବେ।"

ଶାସକ ଜେରୁବ୍ବାବେଲ ସେହି ଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯିଏ ଆରମ୍ଭିକ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ଇତିହାସରେ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ଯାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପର୍ବତ ସମତଳ ଭୂମିରେ ପରିଣତ ହୁଏ। ଯିଶାୟ ସେହି ଏକେଇ ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରି କହନ୍ତି ଯେ ସେ "ମରୁଭୂମିରେ ଆମର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ରାଜପଥକୁ ସିଧା କରିବେ," ଏବଂ ସେ "ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପତ୍ୟକାକୁ" "ଉନ୍ନତ" କରିବେ। ସେ "ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ବତ ଓ ପାହାଡ଼କୁ" ମଧ୍ୟ "ନୀଚ କରିଦେବେ," କାରଣ ଶାସକ ଜେରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା "ମହାନ ପର୍ବତ" "ସମତଳ ଭୂମିରେ ପରିଣତ ହେବ।"

"ସାତ କାଳ" ବିଷୟକ ୱିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ତାଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଯେରୁବ୍ବାବେଲ ୱିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯିଏ "ସାତ କାଳ"ର ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ରଖିଥିଲେ; ଏବଂ ସେ "ଜୟଧ୍ୱନି କରି, ଚିତ୍କାର କରି, 'ଅନୁଗ୍ରହ, ଅନୁଗ୍ରହ ଏହା ପ୍ରତି'" ବୋଲି "ଶିରୋପ୍ରସ୍ତରକୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା" ହାତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। "ଅନୁଗ୍ରହ" ଶବ୍ଦର ଦ୍ୱିଗୁଣ ଉଚ୍ଚାରଣ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। "ଜୟଧ୍ୱନି" ତୃତୀୟ ଦୂତର ମହା ଘୋଷ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ସେହି ଏକେଇ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ "ଚିତ୍କାର" ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସମଗ୍ର ଅଂଶଟି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକର ସନ୍ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଟେ। ଏହା ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଏକାଦଶର ସେହି ରାସ୍ତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁରେ ନିଦ୍ରାସ୍ଥ ଥିବା କୁମାରୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ, ଯାହା ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କ ଉପତ୍ୟକା ମଧ୍ୟରୁ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇଯାଏ। ଏହା ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବିଷୟରେ, ଏବଂ ଏହା "ଲମ୍ବଦଣ୍ଡ"ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭୂମିକା ବିଷୟରେ, ଯାହାକୁ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନେ ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି।

ତାପରେ ଜଖରିୟା କହନ୍ତ ି, "ଅଧିକରେ।" "ଅଧିକରେ"ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ପରବର୍ତ୍ତ ୀ ଅନୁଚ୍ଛେ ଦକୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତ ୀ ଅନୁଚ୍ଛେ ଦର ଉପରେ ରଖିବା। ଏହା "ପଙ୍କ୍ତ ି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତ ି" ବୋଲି ପରିଚିତ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ସିଦ୍ଧ ାନ୍ତ ପ୍ର ତି ଏକ ସନ୍ଦ ର୍ଭ। ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତ ୀ ସଂଳାପ ଜଖରିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କୃତ, ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ର ମଧ ରାତ୍ର ିର ଜାଗରଣକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରିଥିଲା। ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତ ୀ ସଂଳାପ ପୁନଃପୁନି ଏହି କଥାକୁ ଜୋର ଦେଇଥିଲା ଯେ, ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ର ଇଚ୍ଛା ହେଉଛି ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରର ଦୁଇ ସାକ୍ଷ ୀ କିଏ ତାହା ବୁଝିବା। ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତ ୀ ସଂଳାପ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରିଥିଲା ଯେ, ଜେରୁବ୍ ାବେଲ ପ୍ର ଥମ ଆନ୍ଦୋ ଳନର କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ଏବଂ ଶେଷ ଆନ୍ଦୋ ଳନର କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ମଧ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତ ି। ଏହା ଚିହ୍ନ ିତ କରିଥିଲା ଯେ, ଜେରୁବ୍ ାବେଲଙ୍କ ର "ହସ୍ତ " (ଯାହା ମାନବୀୟ ଶକ୍ତ ିକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ) ଭିତ୍ତ ିପ୍ର ସ୍ତ ର ଓ ଶିରୋପ୍ର ସ୍ତ ର ରଖିବାକୁ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ର ହସ୍ତ ର କାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ ସାନ୍ତ୍ୱ ନାଦାତାଙ୍କ ର ଦିବ୍ୟ ଶକ୍ତ ି ଦ୍ୱ ାରାହିଁ ସମ୍ପ ନ୍ନ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ହେଉଛି।

ତାହା ପରେ ଯେ ସଂଳାପ ଆସିଲା, ଯାହାକୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସଂଳାପ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ହେବ, ସେହିଥିରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ "ଜରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ହାତ" କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରୁଛି, ସେତେବେଳେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ "ଜାଣିବେ ଯେ ପ୍ରଭୁ" ଆଲୋକବାହକ ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ "ନିକଟକୁ" "ପଠାଇଛନ୍ତି"। ସେମାନେ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସଂଯୋଗ-ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଚିହ୍ନିବେ, ଯାହା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତବାଣୀ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ପ୍ରଥମ ସତ୍ୟ ଅଟେ। ଜରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଓ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ମାନେ, ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆସୁଥିବା ସେହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା, ଯାହା ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ପାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁନର୍ବାର ତାହା ପିତାଙ୍କଠାରୁ ପାଇଥିଲେ।

ତା'ପରେ ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀ ପରିଭାଷିତ କରାଯାଏ। ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ "ଏହି ଅଳ୍ପ ବିଷୟର ଦିନକୁ କିଏ ତୁଚ୍ଛ ମନେ କଲା?" ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ "ଆନନ୍ଦ କରିବେ," ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ "ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଏପାରୁ ସେପାରୁ ଦୌଡ଼ି ବୁଲୁଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ସେହି ସାତଟିଙ୍କ ସହ ଜରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ହାତରେ ସାହୁଳ" ଦେଖିବେ। ଯେମାନେ ଅଳ୍ପ ବିଷୟର ଦିନକୁ ତୁଚ୍ଛ ମନେ କରନ୍ତି, ସେମାନେ "ସାହୁଳ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ୱିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଐତିହାସିକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ତୁଚ୍ଛ କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିମାନଙ୍କ ସହ ବିପରୀତ ଭାବେ ଦେଖାଯାଇଛି, ଯେମାନେ ଜରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ହାତରେ "ସାହୁଳ" ଦେଖି ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି। ଜଖରିୟାଙ୍କ "ସାହୁଳ" ହେଉଛି ସେହି ନିର୍ମାଣ-ପଥର ଯାହା ଏକ ବିଭାଜନ ସୃଷ୍ଟି କରେ। ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ "ସାହୁଳ"କୁ ତୁଚ୍ଛ କରେ, କାରଣ ସେମାନେ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ଯେ ଜରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା "ସାହୁଳ" "ସେହି ସାତଟି"ଙ୍କ ସହ ଅଛି। "ସାହୁଳ" ସହ ଯେ "ସାତ" ଶବ୍ଦଟି ଅଛି, ସେହି ଏକେଇ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ, ଯାହା ଲେବ୍ୟପୁସ୍ତକ ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ସାତ ଥର" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି।

ତା'ପରେ ଜଖରିୟା ପୁନର୍ବାର ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଦୋହରାନ୍ତି ଯେ, ସେ ଜାଗିଉଠିଲାବେଳେ ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ କିଏ, ତାହା ସେ ଜାଣୁନଥିଲେ। ଏହିକାରଣରୁ ସେ ଆଉଥରେ ପଚାରିଲେ, "ଏହି ଦୁଇ ଜୀତବୃକ୍ଷ କ'ଣ?" ସେ ପୁନି ଏହାକୁ ଦୋହରାଇ ପଚାରିଲେ, "ଏହି ଦୁଇ ଜୀତଶାଖା କ'ଣ, ଯେଉଁମାନେ ଦୁଇଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଳୀ ଦ୍ୱାରା ନିଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲ ଖାଲି କରୁଛନ୍ତି?" ଏବଂ ଗବ୍ରିଏଲ ପୁନର୍ବାର ଜଖରିୟାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଦ୍ୱାରା ଦେଇ ପ୍ରଶ୍ନଟିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କଲେ, "ଏଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ, ତୁମେ ଜାଣୁନାହଁ କି?" ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ଜଖରିୟା କହିଲେ, "ନା।" ତା'ପରେ ଗବ୍ରିଏଲ କହିଲେ, "ଏମାନେ ସେହି ଦୁଇ ଅଭିଷିକ୍ତଜନ, ଯେମାନେ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ଅଛନ୍ତି।"

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଗବ୍ରିଏଲ ଜଖରିୟାଙ୍କୁ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଏହିପରି, ଜଖରିୟା ସେହି କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଥାନ୍ତି; ଏବଂ ସେହି କୁମାରୀମାନେ ଯେତେବେଳେ ଜାଗ୍ରତ ହୁଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ କାହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ତାହା ବୁଝିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଗଭୀର ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ଆକାଂକ୍ଷା ଥିବାରୁପେ ସେମାନେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ବାଇବେଲର ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଏକତ୍ର ହୁଏ ଓ ସେଠିରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ମତ, କାରଣ ଈଶ୍ୱର ବିଭ୍ରାନ୍ତିର ସ୍ରଷ୍ଟା ନୁହନ୍ତି। ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ସେମାନେ ଯେଉଁ ଦିନମାନରେ ବାସ କରିଥିଲେ, ସେହି ଦିନମାନଠାରୁ ଅଧିକ ଭାବେ ଶେଷ ଦିନମାନ ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି।

ଗାବ୍ରିଏଲ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ ଯେରୁବ୍ବାବେଲ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବେ ଏବଂ ସମାପ୍ତ ମଧ୍ୟ କରିବେ। ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆରମ୍ଭରେ ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ସ୍ଥାପନ କରିବା ଏବଂ ଶେଷରେ ଶିରୋପ୍ରସ୍ତର ସ୍ଥାପନ କରିବାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଯେରୁବ୍ବାବେଲ ମିଲ୍ଲରାଇଟମାନଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନ ଏବଂ Future for America ର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

ଜଖରିୟାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗାବ୍ରିଏଲ ଯାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି, ସେହି କଥା ଏହି ଯେ, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତଧ୍ୱନିର କାର୍ଯ୍ୟ—ସେଥି ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ହେଉ କିମ୍ବା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରେ—ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ।

ସେମାନେ ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ପଡ଼ିଥିବା ବେଳେ, ସମସ୍ତ ଜଗତ ସେମାନଙ୍କର ମୃତଦେହଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ଆନନ୍ଦ କରିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେଲେ, ତେବେ ଜଗତ ଭୟଭୀତ ହେଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ କଲେ। ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଜରୁବ୍ବାବେଲଙ୍କ ହାତରେ ସେହି "ସାତ ଥର"ର ଓଳମ୍ବ ଦଣ୍ଡକୁ ଦେଖନ୍ତି। ଓଳମ୍ବ ଦଣ୍ଡ ହେଉଛି ସେହି ପଥର, ଯାହାର ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଏ, ଯାହା ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ କରେ।

ଜଖରିୟା "ସାତ" ବୋଲି କହୁନାହାନ୍ତି; ସେ କହୁଛନ୍ତି, "ସେହି ସାତ।" ସେମାନେ ଛିତରିଯିବାର ଉଭୟ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୁଡ଼ି ବର୍ଷକୁ ଦେଖନ୍ତି। "ସାତ" ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ଶବ୍ଦଟି ସେହି ଏକେଇ ଶବ୍ଦ, ଯାହା ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶରେ "ସାତ ଥର" ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଏହା ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ—ଉଭୟ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଆଣି ଦିଆଯାଇଥିବା ଦାସତ୍ୱର "ଶାପ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ "ସେହି ସାତ"କୁ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ କ୍ରୋଧୋଦ୍ଦୀପନ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରେ।

ୱିଲିୟମ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଖାଯାଇଥିବା ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ଥିଲା "ସାତ ସମୟ," ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦ୍ୱାରା ରଖାଯାଇଥିବା ଶିରୋପ୍ରସ୍ତର ମଧ୍ୟ "ସାତ ସମୟ" ଅଟେ। ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଉଚ୍ଚ ଡାକର ଜାଗରଣରେ "ସେହି ସାତ"କୁ ଦେଖି ଯେମାନେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମୂଲ୍ୟବାନ ଓ ନିକୃଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିଭାଜନ ଓ ପୃଥକୀକରଣକୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବେ। ମୂଲ୍ୟବାନମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକତାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମୟରେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ, ଏବଂ ନିକୃଷ୍ଟମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦେରିରେ ଜାଣିବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସେହି ତେଲ ନାହିଁ, ଯାହା ଦୁଇଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନଳୀ ମାଧ୍ୟମରେ ନିମ୍ନମୁଖୀ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା। ଯେ ସତ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ଆନନ୍ଦର କାରଣ ହୁଏ, ସେହି ସତ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ଠୋକରର ପଥର ହେବ, ଯଦ୍ୟପି ଯେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ସବୁଠାରୁ ପାଇଁ ଏହା ଦେଖିବା ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା।

ଯେପରି 1856 ମସିହାର ଆରମ୍ଭରେ, ଯେତେବେଳେ ଫିଲାଦେଲଫିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା, "ସାତ ସମୟ" ଏକ ପରୀକ୍ଷାରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହିପରି ଶେଷ କାଳରେ ମଧ୍ୟ "ସାତ ସମୟ" ପୁନର୍ବାର ଏକ ପରୀକ୍ଷା ଅଟେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯେଉଁଠାରେ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ଫିଲାଦେଲଫିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଉଛି। ଆରମ୍ଭର ପରୀକ୍ଷା 1863 ମସିହାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା, "ସାତ ସମୟ" ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବାଇବେଲୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଦ୍ୱାରା। 2023 ମସିହାରେ ଯେମାନେ ଶେଷ କାଳରେ ଏହି ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହେବେ, ସେମାନେ ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତ ସମୟ" ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ପ୍ରତିକାର ଯେଉଁ ଅନୁଭବକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ, ସେହି ଅନୁଭବକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏମିତି କରିବେ।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଛଅଟି ଅଧ୍ୟାୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶକୁ ବିଚାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ "ସାତ କାଳ"କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସମର୍ଥନ କରେ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା; କାରଣ ଚତୁର୍ଥ ଓ ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟ "ସାତ କାଳ" ବିଷୟରେ ଅଟେ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ତ୍ରୟୋଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଦୁଇଟି ଶୃଙ୍ଗର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ସେହି ପ୍ରଥମ ଛଅଟି ଅଧ୍ୟାୟ ବିଷୟରେ ଆମର ବିଚାରାଲୋଚନା ଆରମ୍ଭ କରିବୁ।

ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଯେ ଆଲୋକ ମିଳିଥିଲା, ସେହିଟି ବିଶେଷକରି ଏହି ଅନ୍ତିମ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଶିନାରର ମହାନଦୀ ଉଲାଇ ଓ ହିଦ୍ଦେକେଲର କୂଳରେ ସେ ଯେ ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଛି, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଶୀଘ୍ର ଘଟିବ।

“ଦାନିୟେଲଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମାନ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମୟରେ ଯିହୂଦୀ ଜାତିର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାର କର।”

“ଆସନ୍ତୁ, ଆମେ ବାଇବେଲ ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ ଅଧିକ ସମୟ ଦିଅ। ଆମେ ବଚନକୁ ଯେପରି ବୁଝିବା ଉଚିତ, ସେପରି ବୁଝୁ ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ ଆମ ପାଇଁ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷାକୁ ବୁଝିବାକୁ ଏକ ଆଜ୍ଞା ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ‘ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯେ ପଢ଼େ, ଏବଂ ଯେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି,’ ଈଶ୍ୱର ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, ‘ଏବଂ ତାହାରେ ଲିଖିତ କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ; କାରଣ ସମୟ ସମୀପରେ ଅଛି।’ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏକ ଜନସମୁଦାୟ ଭାବେ ବୁଝିବୁ ଯେ ଏହି ପୁସ୍ତକ ଆମ ପାଇଁ କ’ଣ ଅର୍ଥ ବହନ କରେ, ସେତେବେଳେ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମହାନ ପୁନର୍ଜାଗରଣ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ। ଆମକୁ ଏହାକୁ ଖୋଜିବା ଓ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ, ଏହା ଯେ ପାଠଗୁଡ଼ିକ ଶିଖାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବୁଝୁ ନାହିଁ।”

“ଅତୀତରେ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଘୋଷଣା କରିଆସିଛନ୍ତି ଯେ ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକ, ଏବଂ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇଦେଇଛନ୍ତି। ଯେ ପର୍ଦ୍ଦାର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ରହସ୍ୟମୟତା ବହୁଙ୍କୁ ତାହା ଉଠାଇବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଥିଲା, ଈଶ୍ୱର ସ୍ୱୟଂ ତାଙ୍କ ବଚନର ଏହି ଅଂଶଗୁଡ଼ିକରୁ ନିଜ ହାତରେ ତାହାକୁ ହଟାଇଦେଇଛନ୍ତି। ‘ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ’ ନାମଟି ସ୍ୱୟଂ ଏହି କଥାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରେ ଯେ ଏହା ଏକ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକ। ‘ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ’ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କୌଣସି ବିଷୟ ପ୍ରକାଶିତ କରାଯାଇଛି। ଏହି ପୁସ୍ତକର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦିଶ୍ୟ କରି କୁହାଯାଇଛି। ଆମେ ପବିତ୍ର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ, ହଟିଯାଇଥିବା ପର୍ଦ୍ଦା ସହିତ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛୁ। ଆମେ ବାହାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିବାକୁ ନୁହେଁ। ଆମେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ହେବ, ଅସାବଧାନ, ଅଶ୍ରଦ୍ଧାପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିନ୍ତାଧାରା ସହିତ ନୁହେଁ, ନାହିଁ କି ଅବିବେକୀ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ପଦକ୍ଷେପରେ, ବରଂ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଭକ୍ତିମୟ ଭୟ ସହିତ। ଆମେ ସେହି ସମୟର ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚୁଛୁ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହେବ।” Testimonies to Ministers, 113.